

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความก้าวหน้าทางวิทยาการด้านต่างๆ ในปัจจุบัน เป็นผลให้โลกเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมอย่างมากมาย และยิ่งแผ่อิทธิพลไปสู่วิถีชีวิตของประชากรในทุกพื้นที่ในโลก ซึ่งแน่นอนว่าต้องส่งผลกระทบต่อประเทศไทยด้วย อย่างเป็นที่รู้จักกัน โดยทั่วซึ่งเรียกว่า กระแสโลกาภิวัตน์ ก่อให้เกิด การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ทำให้ประเทศ บุคคล และรวมถึงชุมชนท้องถิ่นต้องปรับตัว ต้องทำความเข้าใจกับความเป็นไปของปัญหา และสภาวะการณ์รอบด้านที่เป็นผลกระทบ เช่น ความไม่สมดุลระหว่างการพัฒนาด้านวัตถุกับการพัฒนาทางด้านจิตใจ ความไม่สมดุลระหว่างการใช้ทรัพยากรธรรมชาติกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและรวมถึงความไม่สมดุลในการใช้เทคโนโลยีจากภายนอกกับวัฒนธรรมของท้องถิ่น ซึ่งบางครั้งก็รุนแรงจนกลายเป็นความขัดแย้งทางสังคม

การที่จะลดความขัดแย้งหรือปัญหาต่าง ๆ ลงได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงของสังคม กับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตและปรับตัวเข้ากับสถานการณ์โลกปัจจุบันได้อย่างเหมาะสมและมีความสุข ดังนั้น ความจำเป็นที่จะต้องนำกระบวนการจัดการบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพและเหมาะสมกับบริบทของแต่ละสังคม สู่ชุมชนท้องถิ่นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

การศึกษาถือได้ว่าเป็นเครื่องมือและกระบวนการสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เนื่องจากมนุษย์เป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุด และมีผลต่อการพัฒนาประเทศชาติในทุกๆ ด้าน การพัฒนาการศึกษากับการพัฒนาประเทศเป็นของคู่กัน การที่จะดำเนินการเพียงสิ่งหนึ่งสิ่งใดจะทำให้เกิดความไม่สมบูรณ์และความไม่ต่อเนื่องสอดคล้องขาดความเป็นเอกภาพ ดังนั้นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 81 จึงได้บัญญัติไว้ว่าด้วยเรื่องการศึกษา เพื่อเป็นหลักประกันว่ารัฐบาลคณะใดก็ตามหากได้เข้ามาบริหารประเทศแล้ว จะต้องให้ความสำคัญ

ในด้านการศึกษแก่ประชาชน และรัฐบาลจะต้องจัดสรรปัจจัยต่างๆ ในการบริหาร การจัดการศึกษาดังกล่าวอย่างเพียงพอและทั่วถึง

สังคมทุกวันนี้และสังคมในอนาคตเป็นสังคมที่ต้องอาศัยฐานความรู้ การพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องให้การศึกษาก่อนนำสภาพสังคมแห่งการเรียนรู้ และต้องเป็นการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยยึดหลักการการพัฒนาแบบมีส่วนร่วม ที่ว่าพัฒนาโดยประชาชน ของประชาชน และเพื่อประชาชน เพราะต้องการให้ทุกภาคส่วนของสังคมไทยเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนด และตัดสินใจในกิจกรรมสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับตนเอง และท้องถิ่น การปฏิบัติเช่นนี้จะทำให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชน อันจะเป็นฐานรากที่มั่นคงในการพัฒนาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

ธีรศักดิ์ อัครบวร (2545 : 22) กล่าวว่า การปฏิรูปการเมืองการปกครองไม่มีทางสำเร็จได้ หากไม่มีการปฏิรูปคน การปฏิรูปคนหรือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นั้นก็มิใช่หลักการหลักก็โดยกระบวนการทางการศึกษา

จากแนวคิดดังกล่าวรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 จึงได้บัญญัติไว้ในมาตรา 78 282 และ 284 ว่าให้รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นสามารถพึ่งตนเอง และตัดสินใจในกิจกรรมของท้องถิ่น ให้ความเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นหรือชุมชนนั้น ๆ ทั้งในด้านการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหารจัดการ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง รวมทั้งด้านการจัดการศึกษา ตามมาตรา 289 ที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีความพร้อมสามารถจัดการศึกษาอบรมและฝึกอาชีพตามความเหมาะสม และความต้องการภายในท้องถิ่นนั้นๆ ตามความสามารถของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จากสาระของนโยบายข้างต้นสะท้อนเจตนารมณ์ในการจัดการศึกษาดังกล่าวที่ว่า การศึกษาเพื่อทุกคน และทุกคนเพื่อการศึกษา (Education for All and All for Education) ของรัฐ นำไปสู่การตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ถวัลย์ มาศจรัส (2544 : 89) กล่าวถึง มาตรา 9 ว่าด้วยการจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการการจัดการศึกษา โดยให้ยึดหลักความมีเอกภาพด้านนโยบายและมีความหลากหลายในการปฏิบัติ มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีการกำหนดมาตรฐานทางการศึกษา จัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ และทุกประเภทการศึกษา ส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู ศึกษานิเทศก์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งระดมทรัพยากรจากแหล่งต่างๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา และให้เกิดการมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถานศึกษา สถานประกอบการและ

สถาบันสังคมอื่น และในมาตรา 10 ยัง กำหนดให้จัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และมาตรา 41 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีสิทธิจัดการศึกษาในระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อมและความเหมาะสม รวมถึงความต้องการภายในท้องถิ่น ซึ่งยังได้กำหนดเงื่อนไขความพร้อม และความเหมาะสมไว้ด้วยในมาตร 42 โดยให้รัฐเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีหน้าที่ใน การประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับนโยบาย และได้มาตรฐานการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้รัฐยังมีหน้าที่เสนอแนะการจัดสรรงบประมาณเพื่ออุดหนุนการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้สังคมชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและให้มีการกระจายอำนาจ การจัดการศึกษาไปยังหน่วยปฏิบัติคือ สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหาร การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และอุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาตรี ให้กระจายอำนาจด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป จากส่วนกลางไปยังสถานศึกษาโดยตรง

เกษม สรศักดิ์เกษม (2543 : 139) กล่าวถึง พระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 หมวดที่ 4 มาตรา 30 โดยให้ดำเนินการถ่ายโอนภารกิจ การให้บริการสาธารณะที่รัฐดำเนินการอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

1. ภารกิจที่ซ้ำซ้อนระหว่างรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือภารกิจที่รัฐจัดให้บริการในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายในสี่ปี
2. ภารกิจที่รัฐให้บริการในเขตปกครองส่วนท้องถิ่นและกระทบถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาสี่ปี
3. ภารกิจที่เป็นการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาสี่ปี

ซึ่งจากการที่รัฐได้กำหนดระยะเวลาการดำเนินการดังกล่าวนี้ ได้รวมถึงการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กรมการปกครองส่วนท้องถิ่น (2543 : 127-129) หมวดที่ 2 มาตรา 16(9) เรื่องการจัดการศึกษา มาตรา 17(6) การจัดการศึกษาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษา และกำหนดให้มีการจัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามมาตราที่ 31 และ 32 ซึ่งแผนดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2544 มีลักษณะเป็นแผนยุทธศาสตร์ที่บูรณาการเรื่องการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และการศึกษา เชื่อมโยงเป็นกระบวนการ โดยรวมที่มี คน เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาบนฐานแห่งปรัชญาพื้นฐานเศรษฐกิจแบบพอเพียง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติดังกล่าวได้กำหนดโครงสร้างการบริหารและการปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการดำเนินการให้เกิดผลสำเร็จตามนโยบายและเป้าหมายที่กำหนด เพื่อให้สามารถพัฒนาทั้งคนและสังคมได้ตามเจตนารมณ์ และเป้าหมายในภาพรวมของประเทศ

อย่างไรก็ตามการดำเนินกิจกรรมใด ๆ ที่จะประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ และได้ประสิทธิผลตามที่กำหนดจะต้องมีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน ปัจจุบันกำลังเป็นช่วงที่เริ่มมีการถ่ายโอนอำนาจในการบริหารไปอยู่ในการควบคุมดูแล ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งในแต่ละท้องถิ่นก็มีบริบทที่แตกต่างกันออกไป ในหลายเรื่องหลายประเด็น เช่น บุคลากรงบประมาณ ชุมชน องค์กรอื่นๆในท้องถิ่น ซึ่งจะเป็นปัจจัยเกื้อหนุนหรืออุปสรรคในการจะประสบผลสำเร็จ หรือล้มเหลวในการบริหารจัดการได้ อีกทั้งภาครัฐก็ยังไม่แน่นอนสูงทั้งในด้านนโยบายและด้านการเมือง ที่มักจะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามภาวะการณ์ต่างๆ อยู่เสมอ และผู้บริหารในภาครัฐหลายฝ่ายได้ออกมาแสดงความไม่มั่นใจในความพร้อม สำหรับการรับมอบการถ่ายโอนภารกิจดังกล่าว ดังปรากฏออกมาตามสื่อ และการออกกฎหมายและกฎกระทรวงต่างๆ เพื่อนำมากำกับตรวจสอบหลายครั้งและหลายครั้งที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งชะลอการดำเนินการต่าง ๆ ด้วยความไม่แน่ใจในการรับมอบการถ่ายโอนดังกล่าว และไม่แน่ใจในหน่วยงานที่จะรับการถ่ายโอน

ดิเรก พรสีมา (2548 : 15) กล่าวในการสัมมนาวิชาการเรื่องวิกฤตโอกาส การโอนอำนาจการจัดการศึกษาขึ้นพื้นฐานไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ว่า มีความเป็นห่วงในเรื่องการบริหารงบประมาณให้กับสถานศึกษา เนื่องจากไม่มั่นใจว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะให้ความสำคัญต่อการให้บริการด้านการศึกษาในลำดับต้นๆ หรือไม่ นอกจากนั้นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายในการของบประมาณประจำปี และการอนุมัติเห็นชอบ โครงการต่างๆ ส่วนใหญ่มีอายุน้อย บางคนขาดภาวะผู้นำและวุฒิภาวะทางสังคม รวมทั้งขาดความสามารถในการพูดให้ผู้อื่นเข้าใจและคล้อยตามอาจจะก่อให้เกิดความไม่เข้าใจกัน ซึ่งจะทำให้การเสนองบประมาณและการให้บริการที่สถานศึกษาควรจะได้รับเป็นไปอย่างล่าช้าอาจจะทำให้การจัดการศึกษาได้รับความกระทบกระเทือน ตามความเห็นแล้วในตอนนี้มีเพียง องค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นในกรุงเทพมหานคร ภูเก็ต และชลบุรีเท่านั้นที่มีความพร้อมสูงในการรับการถ่ายโอน การจัดการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2547 : 1) ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2547 เพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบกับมาตรา 21 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 บัญญัติให้หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ประกอบไปด้วยหลักเกณฑ์ เงื่อนไข ตัวชี้วัด เพื่อใช้ประกอบเกณฑ์การประเมิน

ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญในภารกิจจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะในจังหวัดลำพูนที่กำลังดำเนินอยู่ในขณะนี้เพราะการจัดการศึกษาดังกล่าวมีผลกระทบโดยตรงต่อชีวิต ความเป็นอยู่ ของท้องถิ่น สังคม ภูมิปัญญา การดำรงอยู่ของสังคม วัฒนธรรมทั้งด้านความก้าวหน้าหรือถดถอย อีกทั้งการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และคุณธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข เพื่อให้ผลผลิตทางการศึกษาที่จะเกิดขึ้นจากการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าว มีคุณภาพ และบรรลุตามวัตถุประสงค์ ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการศึกษาถึงความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในจังหวัดลำพูนให้ทราบถึง ความพร้อมดังกล่าว และเพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชนตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น และบรรลุผลตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความพร้อมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่เกินช่วงชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาปีที่ 6) ขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษา ความพร้อมของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่เกินช่วงชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาปีที่ 6) ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ใน 4 ด้าน ตามทฤษฎี 4 M's คือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสื่อวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และด้านการจัดการ

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ประชากรในองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในอำเภอเมืองลำพูน จำนวน 12 แห่ง โดยจำแนกเป็น คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 46 คน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 215 คน พนักงานส่วนตำบลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการด้านการศึกษา จำนวน 51 คน รวม 312 คน

3. ตัวแปรของการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพตามตำแหน่งต่อไปนี้

- 3.1.1 คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล
- 3.1.2 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
- 3.1.3 พนักงานส่วนตำบล

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับความคิดเห็นต่อความพร้อมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่เกินช่วงชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาปีที่ 6)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความพร้อม หมายถึง ระดับความสามารถในการปฏิบัติงานตามภารกิจที่กำหนดไว้ อย่างมีคุณภาพใน 4 ด้านคือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสื่อวัสดุ อุปกรณ์และครุภัณฑ์ และด้านการจัดการ ตามทัศนะ บุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบล
2. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับตำบล เรียกชื่อย่อว่า อบต. ในอำเภอเมือง ลำพูน

3. คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง กลุ่มบุคคลที่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในระดับท้องถิ่นทำหน้าที่ฝ่ายบริหารซึ่งได้แก่ นายกององค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกององค์การบริหารส่วนตำบล และเลขานุการ

4. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง คณะบุคคลที่ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านๆ ละ 2 คน ประกอบด้วย ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล

5. พนักงานส่วนตำบล หมายถึง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หรือนักบริหารงานทั่วไป 5 เจ้าหน้าที่วิเคราะห์แผนและนโยบาย นักวิชาการศึกษาหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการศึกษา หัวหน้าส่วนการคลัง หัวหน้าส่วนโยธา

6. การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง การจัดตั้งและดำเนินงาน จัดการศึกษา หรือ การรับการถ่ายโอนงานการศึกษาในระบบ ไม่เกินช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) รวมถึง การฝึกอบรม การศาสนา ศิลปวัฒนธรรม การกีฬาและภูมิปัญญาท้องถิ่น และการศึกษาตามอัธยาศัย มาดำเนินการตามความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

7. บุคลากร หมายถึง ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบล รวมถึงบุคลากรที่ได้รับการถ่ายโอนจากหน่วยงานอื่นเพื่อการดำเนินการด้านการศึกษาด้วย

8. งบประมาณ หมายถึง เงินที่ได้รับจากการจัดสรรอุดหนุนจากรัฐ และรวมถึง เงินบริจาค เงินกู้ยืมค่าธรรมเนียม ภาษี อากร ที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้จากการจัดเก็บ รวมทั้งที่จัดเก็บโดยหน่วยงานอื่น

9. สื่อ วัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ หมายถึง เครื่องจักร เครื่องมือ รวมทั้งอาคารสถานที่ที่จะนำมาใช้ในการบริหารจัดการด้านการศึกษาสำหรับท้องถิ่นให้เกิดการพัฒนาสูงสุดและใช้วัสดุอุปกรณ์ดังกล่าวอย่างเต็มศักยภาพ

10. การจัดการ หมายถึง กระบวนการในการขับเคลื่อนทรัพยากรทั้งสามประการ คือ บุคลากร งบประมาณ และสื่อ วัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีสภาพการพัฒนาอย่างยั่งยืน

11. ศักยภาพ หมายถึงคุณสมบัติ และขีดความสามารถสูงสุด ที่องค์กรสามารถแสดงให้เห็นที่ประจักษ์ได้ เมื่อได้รับการส่งเสริมอย่างเต็มที่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถประเมินความเป็นไปได้เกี่ยวกับความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับไม่เกิน ช่วงชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาปีที่ 6) ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน
2. สามารถรับรู้แนวโน้มในอนาคตเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับไม่เกินช่วงชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาปีที่ 6) ตามความพร้อมในข้อ 1
3. สามารถใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเพื่อการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพของ องค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ในโอกาสต่อไป